Szorgos hétköznapjaink munkájával szilárdítsuk a nép véráldozattal kivívott szabadságát!

Szabadság

A DEMOKRATIKUS KÖZVÉLEMÉNY NAPILAPJA — KOLOZSVÁR

I. ÉVFOLYAM. 6. SZÁM. 1989. DECEMBER 28., CSÜTÖRTÖK. 4 OLDAL. ÁRA 50 BANI

ÉLŐ, ÉLTETŐ LÁNC

„Fényesebb a láncnál a kard". Ezt a Petőfi-sort minden magyar, a magyar költészet valamelyes ismeröje tudja, vallja. Rabság és szabadság jelképe volt és maradt a lánc és a kard.

És ma, 1989 decemberének utolsó napjaiban ezt a legszentebb örökséget is át kell értékelnünk? Ne féljünk tőle. Nem az üzletes divattá vált szibériai Petőfi-legendához, a hagyomány átfestéséhez, újságszenzációkhoz számítható kísérletről van szó — noha a világsajtó első oldalára, tévé- és rádióadók műsorának élére került hírekkel, eseményekkel függ össze. Azzal az „élő lánccal", amelyet először Tőkés László temesvári hívei fontak a református templom s a Securitate-ügynökök által fenyegetett lelkipásztoruk lakása köré, és amely láncba december 16-án ortodox hívők és mindenfajta „hitetlenek" is beálltak. És amely szikra-szerepéhez híven Temesvárról átterjedt Bukarestre, s a fővárosi, döntő harcok talán legfontosabb tényezőjévé vált.

Életem legdrámaibb rádióélményeként tartom számon ezekből a napokból Caramitru helyszíni közvetítését, meg-nem-szűnő felhívássorozatát a bukaresti televízió és a rádióépület védelme érdekében. Kevés volt a fegyveres katonai őrség, az odarendelt csapatok még nem érkeztek meg — egyetlen fegyver az élő emberi test, a fegyvertelen tömeg maradt. És ez a fegyver csodálatosan működött. Igaz, rettenetes áldozatokkal járt a bevetése. De az „élő lánc" lett a román forradalom, a népforradalom csodafegyvere.

Neki köszönhető, hogy az éltető lánc működhetett és mindvégig működött, pontosabban karácsony első napjától a forradalom számára megvédett, megőrzött televízió már nem csupán felhívásokat és híreket adott, a rádió sem csak ilyen közvetlen fölszólításokat játszott be, hanem hozzákezdhetett sokrétű funkcióinak ellátásához. Hallhattuk, láthattuk újra a színészeket. A Kolozsvárról Bukarestbe visszaérkezett Victor Rebengiucot például, beszámolni első élményeiről — és elmondani Eminescu egyik híres, a nemzeti érzést, fájdalmakat és vágyakat élesen, direktbefogalmazó versét; Rebengiuc megjegyezte ugyan, hogy nem szeretné, ha félreértenék (nyilván az Eminescu által emlegetett „idegenekre" gondolt), ám én, sajnos, biztos vagyok benne, hogy sokan értették, érthették félre, mindkét oldalon. Én továbbra is bízom Rebengiucban, tehetségében, becsületében, jószándékában. És magam sem szeretném, ha e hirtelen ránkszakadt sajtószabadságban valaki a cenzúra után kezdene áhítozni. Magunknak kell tehát föltennünk a „mikor mit?" kérdését...

Ha időm volna, egész nap a tévékészülék, a rádióvevő mellett ülnék — annál is inkább, mert napok óta újra szól, magyarul is, a kolozsvári rádió. Ma már nem kell kilométereket, százkilométereket autóznunk, illetve dühösen csavargatnunk jobbra-balra a keresőt, hogy érdemleges képet kapjunk (látványban és hangban) a világ dolgairól. Nálunk is történnek a dolgok, nálunk történnek a dolgok — és mi magunk szólhatunk róluk, értik. Most van olyan érdekes a bukaresti tévéadás, az itteni rádióközvetítés, hogy elhanyagoljuk érte, lekéssük a távolabbról sugárzottakat — amelyek eddig az éltetőink voltak. (Szerény négy oldalacska a Szabadság, kolozsvári magyar napilapunk egy-egy száma, könnyű legőgölni, mint tette a napokban a bátor, világhírűvé lett budapesti tévériporter — de nemcsak azért fontos ez a lap, mert a miénk!)

Maradjunk ezúttal az éltető lánc legfontosabbikánál, a képi mozgósítás és meggyőzés eszközénél, fegyverénél. Nézni, hallgatni kell a páratlan emberségű és intelligenciájú román színészt, Ion Caramitrut (a tegnapi Hamletet!) — ha csupán nyilatkozatok közül válogat, még olyankor is. Néztük, hallhattuk végre (mármint az egész ország) Doina Corneát, e forradalom érzelmi, ellenálló előkészítőjét. És hallgattuk a világszínvonalú politológusként megnyilatkozó, bölcs Silviu Brucant, aki a ma és a holnap súlyos problémáit is felvázolta már, illúziómentesen, de a megoldáskeresés komolyságával. Láttuk végre a filmet, a háborús főbűnösök, az országáruló házaspár kivégzésének filmjét is, amely lezárt és megnyitott egy korszakot.

És ezután arról is beszélnünk kell, hogy mit hoz nekünk, Erdélyben, Romániában élő magyaroknak ez a holnap. Biztató kezdetnek láttuk, a bukaresti forró napok ismeretében, Boros Zoltán okos, szakmailag is színvonalas tévés-szereplését, néhány képviselőnk, így Domokos Géza után magyar ügyben és részben magyarul megszólalását, mert egyszerre tudott a többségi (román) és a kisebbségi nézőkhöz szólni, az őt régóta ismerő romániai magyar közönséget reményeiben, bizalmában erősíteni.

Ezt tette Tőkés László karácsony szombatján fölvett, és az ünnep másodnapján a kolozsvári rádióban már sugárzott szövegében; remélhetőleg még a mai nap folyamán Bukarestből is felhangzik, sőt látszani fog az események forgatagából kiemelkedett lelkipásztor immár megbékélésre, békére hívó szava.

Mert béke kell az embereknek! Nem poraikra — hanem az élet érdekében. A harcos élet érdekében. Hogy ne legyen többé szükség — csodafegyverként — az élő láncra. Hogy éljen az éltető lánc, a megbékélést, a valódi egyenjogúságot hirdető lánc, amely — fényesebbé válhat mindenféle kardnál...

Kántor Lajos

Ion Iliescu és Petre Roman fogadta a Szovjetunió nagykövetét

Ion Iliescu, a Nemzeti Megmentési Front Tanácsának elnöke és Petre Roman miniszterelnök szerdán fogadta E. Tyazselnyikovot, a Szovjetunió bukaresti nagykövetét.

A szovjet nagykövet Mihail Gorbacsov, a Szovjetunió Legfelsőbb Szovjetjének elnöke nevében őszintén gratulált Ion Iliescunak, a Nemzeti Megmentési Front Tanácsa elnökének és biztosította őt, hogy a román nép mindig támogatásra talál a Szovjetunió népei és vezetősége részéről a megújulás útján, a demokratikus rend igazi érvényesítéséért Romániában.

Ugyanakkor Nyikolaj Rizskov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke nevében gratulált Petre Roman miniszterelnöknek.

A rendkívül meleg légkörben lefolyt találkozón az új román vezetőség meggyőződését fejezte ki, hogy a két ország és nép közötti barátság és sokoldalú együttműködés erősödni és fejlődni fog minden téren, a demokratikus átalakulások, a béke és a nemzetközi egyetértés érdekében.

Az NMF Tanácsának határozata a vámilleték mentesítésről

A Nemzeti Megmentési Front Tanácsa a következőket határozta el a javaknak a fizikai személyek általi behozatalával kapcsolatosan:

1. Mentesítik a vámilletéktől a fizikai személyek által bármilyen úton külföldről behozott összes javakat. A mentesítést alkalmazzák az országba érkezett és a jelen intézkedések időpontjáig meg nem vámolt javakra is. Tartsák érvényben csupán a fegyverek, a lőszerek, a robbanó és radioaktív anyagok, a kábítószerek és pszichotrop anyagok, valamint a mérgező anyagok fizikai személyek általi behozatalára vonatkozó tilalmat.

2. A jogi személyeknek szánt javak behozatalára vonatkozóan: Mentesíti a vámilletékek kifizetésétől a segélyként és adományként érkezett javakat attól függetlenül, hogy a címzett a román állam vagy a feladó által megnevezett jogi személy. A román államnak szánt segélyeket alkotó javakat irányítsák a bukaresti közraktárba és bocsássák a Nemzeti Megmentési Front Tanácsának rendelkezésére.

Az NMF Kolozs megyei Tanácsa közli

1. A Nemzeti Megmentési Front Kolozs megyei Tanácsa a Lenin sugárút 58. szám alatti épületben tevékenykedik. Telefon: 1—64—16 és 1—31—22.

2. A Nemzeti Megmentési Front Kolozs megyei Tanácsa ideiglenes végrehajtó Bizottságának személyi összetételét hamarosan véglegesítik és 1990. januárjának első napjaiban közzéteszik.

3. Az állampolgárok bármilyen kérdéssel a Nemzeti Megmentési Front területi tanácsaihoz fordulhatnak, megyei szinten pedig a tömegkapcsolati, társadalmi és humanitárius bizottságon keresztül. Telefon: 1—64—16 és 1—31—22, 265-ös mellékállomás.

4. Megyénk állampolgárai az állami közigazgatás szerveihez fordulhatnak a felmerült sajátságos kérdéseik megoldásáért.

5. Az útlevél-, lakosságnyilvántartás és járműforgalmi osztályokon a tevékenységet újrakezdték.

A lakosság tudomására hozzuk:

— A Nemzeti Megmentési Front Tanácsa elhatározta az egész állami tevékenység elkülönítését a politikai tevékenységtől.

— A Nemzeti Megmentési Front Tanácsa elhatározta Tőkés László református leszkész jogaiba való visszaállítását a temesvári egyházközségben.

A Kolozs megyei fiatalok parancsnoksága megnyitja székhelyét az Ifjúsági Házban december 29-cel kezdődően. Valamennyieteket várunk!

★

Ma megalakult a Szabad Románia gyermekei Szervezetének Bizottsága, amely tevékenységét a Kolozs megyei Nemzeti Megmentési Frontnak rendeli alá. Ez az ideiglenes szervezet nyilvánosan bemutatta személyi és számszerű összetételét. Őszinte óhajuk hozzájárulni egy olyan nemzeti megbékélés létrehozásához, amely elengedhetetlenül szükséges Románia politikai és társadalmi életéhez.

AZ OKTATÁSÜGYI MINISZTÉRIUM közli a lakossággal, hogy az ország bonyolult helyzetére való tekintettel az iskoláskor előtti gyermekek és a tanulók vakációja meghosszabbodik 1990. január 17-ig bezárólag, a diákoké pedig 1990. január 14-ig bezárólag.

Oliviu Tocaciu jogásznak, az NMF Tanácsa tagjának megállapításai

Mielőtt a terrorista és terrorcselekmények fogalmának tisztázására térnék, meg kell jegyezni, hogy országunkban a Büntető Törvénykönyv, a nemrég közzétett törvényerejű rendelet által hatálytalanított rendelkezések kivételével, érvényben van és érvényben marad egy új Büntető Törvénykönyv elfogadásáig. Következésképpen a Büntető Törvénykönyvben szereplő törvényszegések maguk után vonják az elkövetők bűnügyi felelősségre vonását, s felettük az elkövetett tettek szerint ítélkeznek. Tekintettel a terrorista elemek elért vívmányainkkal szembeni ellenszegülésének folytatódása miatti kivételes helyzetre, szükségesnek mutatkozott e közlemény és ultimátum kiadása, amely lehetővé teszi, hogy a terrorista elemek megadják magukat s ilyképpen véget vessenek a további vérontásnak. Mindenekelőtt azt szeretném tisztázni, hogy mit értünk terroristán. Megjegyzem, hogy bármilyen félreértés elkerülése végett minden olyan törvényes előírást, amely a közlemény-ultimátumot fogja kiegészíteni, közzéteszünk.

Terroristának tekintik és nyilvánítják azt a személyt, aki lőfegyvert vagy szúró-vágó fegyvert, muníciót, robbanóanyagot vagy bármilyen más pusztító eszközt, illetve adó-vevő berendezést hord magával, s aki ilyen eszközökkel harcol a Nemzeti Megmentési Front és a szabad Románia vívmányai ellen.

Ugyszintén terroristának tekintik és nyilvánítják azt a személyt, aki túlzott vagy tendenciózus híreszteléseket vagy információkat terjeszt, illetve ad ki a rendkívüli helyzetre vonatkozóan azzal a céllal, hogy megtévessze a civil lakosságot és pánikot keltsen, vagy diverzió céljából.

Végül, szintén terroristának tekintik és nyilvánítják azt a személyt, aki kapcsolatot tart fenn a terroristákkal vagy elősegíti a terrorista cselekedeteket.

Mint tudják, határidőt és egy dátumot, illetve órát állapítottak meg, ameddig a terroristáknak lehetőségük van megadni magukat, s ezt úgy kell érteni, hogy előnyükre lesz jövőjük szempontjából, mert esélyt ad arra, hogy reintegrálódjanak a társadalomba, abba a társadalomba, amelyet mi, pontosabban a nép kíván felépíteni. **Az a terrorista, aki 1989. december 28-án 17 óráig megadja magát, az ítélethozatalnál enyhítő körülményeket élvez, halálbüntetését börtönbüntetésre változtatják.** Más szavakkal, azok felett, **akik csütörtökön 17 óráig nem adják meg magukat, rendkívüli katonai törvényszékek fognak ítélkezni rövid, kivételes eljárás után, s halálbüntetéssel sújtják őket.** A börtönbüntetés időtartamát a Büntető Törvénykönyvben vagy külön büntető törvényekben előírt büntetések szerint állapítják meg az élet és egészség elleni törvénysértésért, a defitizmussal kapcsolatos törvénysértésért, a lőfegyverek, szúró- és vágófegyverek, a munició és a robbanóanyagok jogi szabálvozásával kapcsolatos törvénysértésért.

Az a terrorista, aki megértve ultimátumunk humanizmusát, megadja magát és átad egy vagy több olyan terroristát, aki a kijelölt dátum és időpont után megtagadja a harc beszüntetését, fokozott könyörületre számíthat, esetről esetre el egészen a teljes megkegyelmezésig.

Ismétlem: az ultimátum-közleményt kiegészítő speciális rendelkezéseket közzé tesszük.

Néhányan önkéntesen megadták magukat, épp azért, mert a Nemzeti Megmentési Frontnak nem célja a bosszúállás, nem akar terrorral válaszolni, megteszi a szükséges intézkedéseket a tettek súlyosságának és a büntetéseknek minden esetben történő igazságos elbírálásáért.

FONTOS!

A Kolozsvári Magyar Demokrata Tanács felkéri mindazokat, akik a Romániai Magyar Demokrata Szövetség tagjai sorába akarnak lépni, hogy az alábbi belépési nyilatkozatot töltsék ki és juttassák el a Tanácsnak a Magyar Színházban székelő ideiglenes irodájába. Kérünk mindenkit, segítsen a tagtoborzásban. Elfogadunk gépelt nyilatkozatot, de az itt közölt keretből is kivágható.

Sorszám . . . . . .

BELÉPÉSI NYILATKOZAT

Csatlakozom a Romániai Magyar Demokrata Szövetséghez. Egyetértek az erdélyi, a romániai magyarság demokratikus jövőjét szolgáló törekvésekkel, vállalom a cselekvő részvételt az országépítő munkában.

Név . . . . . .

Foglalkozás . . . . . .

Munkahely . . . . . .

Lakcím . . . . . .

Telefon . . . . . .

Dátum . . . . . **Aláírás** . . . . . .

KÖZÜGY • KÖZÜGY • KÖZÜGY

Működik a város érrendszere

Reggel négy óra.

Négy óra már reggel?

A sofőr, aki járművét morogtatja, töreti a kökeményre fagyott olajat, éjszakának érzi. Mikor munkába indult, rajta kívül még senki sem járt a városban. Négy órakor, ötkor azonban már várták a megállóban. Indulnia kell!

A Helyi Utasszállítási Vállalat az elsők között talált magára, járművei minden vonalon szabályszerűen közlekednek. Minőségileg jobb az utasszállítás, mint pár nappal ezelőtt.

Következzenek hát a tények: december 27-én reggel 71 autóbusz, 50 trolibusz és 16 villamos volt a vonalakon. Az átlagosnál több, de még mindig kevés.

Ezekben a napokban 30 tonna nyersolajat és 260 gumiabroncsot kapott a vállalat. A nyersolaj három napra elegendő, remélik, hogy közben újabb készlet érkezik. A villamosokhoz alkatrészre van szükség Brăilából és Bukarestből. Talán az új év első napjaiban sikerül elhozni.

Kérés a Zilahi Gumiabroncsgyárnak: KÜLDJENEK GUMIT!

A leromlott gumiabroncsok kicserélésével újabb járműveket helyezhetnek üzembe.

Az utasszállítás forgalmi rendje

Hétköznapokon minden vonalon reggel 4 órától este fél tizenkettőig közlekednek az autóbuszok, villamosok és trolibuszok

Az ünnepnapokon — december 31-én, január elsején és másodikán — vasárnapi program szerint, reggel 5-től 23 óráig. Az autóbuszok ezeken a napokon csak a 28-as, 46-os, 31-es, 32-es és 33-as vonalakon járnak.

Sz. R.

Újabb tejszállítmány érkezik

Benczédi J. felvétele

KÖZLEMÉNY

A kolozsvári Szentmihály templom plébániája, valamennyi érdekelt kolozsvári lakos tudomására hozza, hogy a Nemzeti Megmentési Front Tanácsának illetékeseivel való megállapodása szerint a továbbiakban nem oszt ki élelmiszert a plébánia kapujában, sem az udvaron. A folyamatosan érkező élelmiszereket gyáraknak és üzemeknek továbbítják, ahol ezeket elsősorban a többgyermekes anyáknak osztják ki, vallási és nemzetiségi hovatartozásra való tekintet nélkül, és természetesen anyagi ellenszolgáltatás nélkül.

A Szabadság 1989 számlájára

● A Romániai Hetednapos Keresztény Adventista Egyház Kolozsvári Egyházterülete Isten iránt érzett háláját s a haza hős fiai iránti nagyrabecsülését fejezi ki ezúton a társadalmi életünk igazságos átalakításának művéért.

Hozzáállásunk szerény kifejezéseként 1989 december 26-án, a Szabadság 1989 számlára az intézmény 50 000 lejt fizetett be.

Az emberbaráti szeretet hasonló megnyilvánulására szólítottuk fel az Adventista Egyházterület 128 Gyülekezetét is.

● A CFR Sportegyesület ugyancsak 50 000 lejt fizetett be a Szabadság 1989 számlára december 27-én, — közölte az egyesület elnöke.

Az **Igazság** előfizetőinek januárban vagy az év következő hónapjaiban új lapunkat, a **Szabadságot** kézbesíti a posta. Ma, december 28-án a postahivatalok zárásáig még elfogadnak előfizetéseket a **Szabadságra.** FIZESSEN ELŐ a Demokratikus Közvélemény napilapjára, a SZABADSÁGRA! Az előfizetési díj változatlan.

NAPLÓRÉSZLET

1989. december 27 — hajnali fél kettő

Annyi év után ismét úgy érzem, érdemes felkelni. Most ismét hirtelen meggyűlt a mondanivalóm, mert úrral a felszabadultság érzése. Olyan szabadságot érzek, amit csak jó novella vagy vers olvastán az utóbbi időben. Meggyűltek közlendőim, mert olyan időbe lépek, amit — már úgy hittem — nem fogok megérni.

Nem tudom, mivel kezdjem. A tegnap délután érkeztem Kövendről, együtt ünnepelt a család. Ez is... Amióta demokráciának nevezett rendszerben élünk, a karácsony hivatalosan nem ünnep.

Gyertyák égnek a főtéren, a Metropol, a Continental, a könyvesbolt kirakatának a párkányán. Olvasható a halottak névsora. Meghat a kétféle gyertyafény: karácsonyi, halottakat gyászoló egyszerre. Ez van: a szabadságot vélem imbolygó fényükben.

A hozzám legközelebbieket akarom elérni. Adámot vagy Pétert. Azt mondja Péter, nincs többé, Utunk, de maradt a Korunk, A Hét. Állítólag Helikon lesz az új irodalmi lap címe. Az Igazságból Szabadság lett. Keserű szájízzel nézem a címet, hisz ez egy olyan lejáratott szó, amihez hasonlót nem is tudnék kapásból mondani. Azaz egymásmellé illik a kettő.

A szomszéd Ghiţával beszélgetünk, de hamar lefekszem. Rossz alvóvá tettségem miatt hamar is megébredek, s mint szokásom, bekapcsolom a rádiót. A Kossuthon koncert szól. Átkapcsolok Bukarestre. Ez ránt ki az ágyból: közvetítik a pert. Pontokba szedve olvassák a volt tirannus fejére bűneit. Többek között: népgyilkos. Ott van az éheztetés, a didergetés, a szellemi nyomorgatás. De ő, bár beszél, nincs ezen a világon, a miénken: a nép önvédelmét államcsinynek fogja föl. Azzal próbál érvelni, hogy ő csak a Nagy Nemzetgyűlésnek hajlandó számot adni. Ugyan miért, ha eddig dekrétumait se kellett alátámasztani?

Alighanem ez a népellenes konokság ránt ki az ágyból, s az, hogy a Főtéren, a Continental szálló táján halottakat gyászoló, de karácsonyt is jelző gyertyák pislognak. Hogy is maradhatnék tovább az ágyban? Érzem magamban a szabadság adta vitális erőt. Dolgozni kell!

Cserés Ferenc

Emlékek a lágerből

Nem mertem elhinni, hogy röpke pár óra alatt ilyesmi megtörténhet. Annyira irreális volt az egész, annyira megdöbbentő, annyira fájdalmas és annyira felemelő, hogy az volt az érzésem, láthatatlan kezek szabadítanak ki a borzalomból és valamiféle földöntúli világba ragadnak. S mikor érzékszerveim a megszokotthoz kezdtek közelíteni, végighasított a fájdalom bennem: ez a rettenetes korszak lelkileg olyan önemésztő apátiába taszított, ami már-már megingatta a jobb világba vetett hitemet.

Úristen, hogyan lehetett józan ésszel egy ilyen rendszert kibirni? Hogyan nyugodhattunk bele abba, hogy a bukaresti hóhértól kezdve a nyomorult kis községi párttitkárig ezrek és százezrek vezessenek orrunktól fogva egy tudathasadásos világba? Béklyóba verve rángattak maguk után, és ha szép szóval nem ment, a tortúra milliónyi változatával kényszerítettek térdre. Hogyan sikerülhetett a világtörténelem egyik legborzalmasabb diktatúrájának, álcázott eszközökkel, húszmilliónál több embert lelkileg meggyilkolni, sárba, vérbe taposni?

Meggyőződésem, hogy a lélektan szakemberei, a politikusok és a szépírók idővel megválaszolják ezeket a kérdéseket: könyvek tízei fognak megjelenni a Ceauşescu-lágerről. Mert láger volt az egész ország, az aushwitzi, a birkenaui és a szibériai táborokhoz hasonló, ahol történetesen nem ciánnal ölték az embert, nem kutyákkal marták le róla a húst, hanem ennél tartósabban és jobban megkínozták. Kimérten, lassan és „tudományos" módszerekkel dolgoztak. Szabadságunkat nem kellett elvegyék, mert a kommunizmus hatalomra jutásával ebből az alapvető jogunkból egyre kevesebb maradt. De Ceauşescunak ez is igen sok volt. S amikor az utolsó foszlányoktól is megszabadított, hozzáfogott éheztetésünkhöz. A sok száz hóhér mosolyogva követte nyomon, mennyi ideig bírjuk tej, tojás és hús nélkül, a magtárak fenekéből összesepert búzából készült fekete kenyérrel, romlott konzervekkel és a jóisten tudja, mit lehetne felsorolni; amit egyáltalán nem létezett. Ha pedig a szíj teljesen megfeszült; egy-egy döglött csirkével próbálta betapasztani a szánkat. De ez a módszer is túl humánus volt a gazembereknek. Újabb variációkat kellett kidolgozni, erre lakásainkból kiseperték a meleget, hogy összetörten nézzük, ha gyerekeink megkékülve dideregnek; fizetésünket kényükre-kedvükre megcsonkították... De lehet-e mindent felsorolni, hogy mi barbárság megesett valamennyiünkkel a Ceauşescu kommunizmusában?

Most már tény, hogy áldozatok vagyunk. Ennek a kommunizmusnak az áldozatai. Mert hazugság, hogy létezik jó és rossz kommunizmus! A történelem bebizonyította, hogy ez a rendszer a rabszolgatartás egy kifejlettebb formája. Ahol csak rabszolgák és uralkodók vannak. Ceauşescu 24 év alatt ennek a társadalmi formának talán a legeredetibb változatát mutatta be.

Ez életünk végéig maradandó nyomot hagy bennünk. De minden rabnak, ha kiszabadul, joga van új élethez. És most megadatott ez az irreális jog, hát éljünk vele. Ürítsük fenékig a szabadság poharát. És vigyázzunk, hogy soha hasonló rendszer ne vesse meg a lábát ezen a véráztatta földön! A magunk, a gyerekeink és az unokáink védelmében!

Egy volt lágerlakó:

Makkay József

A lakosság ellátásának időszerű kérdéseiről

Kolozs Megye Kereskedelmi Igazgatóságánál kis, rögtönzött beszélgetés keretében próbáltunk választ kapni az igazgatóság vezetőitől néhány olyan problémára, amely ezekben a napokban meszszemenően érdekli a lakosságot. Egyes élelmiszertermékek porciózásával kapcsolatosan megtudtuk a következőket: a meglévő áruelosztási rendszer (tehát a névre szóló kartotékok szerinti élelmiszeradagolás) újabb intézkedésekig érvényben marad. Erre elsősorban azért van nagy szükség, mert a jelenleg meglévő árukészletek még nem olyan nagyok, hogy minden igényt (esetleges halmozást is) kielégítsenek. Az igazgatóság és az összes illetékes szervek arra törekednek, hogy a lehetőségek határán belül növeljék az árukészletet, de a problémát egyik napról a másikra nem lehet megoldani. Azt az érvet is elfogadhatjuk, hogy a hiánycikkek adagolásának hirtelen megszüntetése üzérkedéshez, sorbanállásokhoz és — végeredményben — méltánytalansághoz vezetne az igények kielégítése terén.

Ami a későbbieket illeti: igen fontos feladat hárul az összes állattenyésztési egységekre (az állami, a szövetkezeti és a háztáji gazdaságokra egyaránt), amelyeknek az állatok minél jobb takarmányozásával és gondozásával kell elősegíteniök a vágóállatok számának növelését, arra is törekedve, hogy megfelelő súlyban vágják le azokat. Ilyen értelemben, a kereskedelem szakemberei szerint, igen nagy feladat hárul, például a bonchidai állami sertéshizlaladára, ahol a megfelelő takarmányalap biztosításával, viszonylag rövid idő alatt, jó eredményeket lehetne elérni. Hasonlóképpen mielőbb „talpra" kell állítani az Avicola Vállalatot, amely ugyancsak a takarmányhiány miatt maradt adósa a kereskedelemnek és végsőfokon a lakosságnak. Ugyanez vonatkozik a többi, állattenyésztéssel foglalkozó és általában élelmiszeripari alapanyagokat biztosító vállalatra is. Rövidesen hozzájárul az árukészlet gyarapításához az élelmiszerexport teljes megszüntetése is.

Megkérdeztük a kereskedelem felelőseit: mi történik a külföldről segélyként hozzánk eljuttatott áruszállítmányokkal? A válasz: a Belkereskedelmi Minisztérium intézkedései értelmében ezeket az árukészleteket a kereskedelem pontosan felleltározza és a hazánkban érvényes áron, a kereskedelmi hálózaton keresztül, értékesíti. Amennyiben olyan árukészletek is eljutottak hozzánk, amelyeknek jelenleg nincs belkereskedelmi forgalmi ára, ezeket a kereskedelem a Belkereskedelmi Minisztérium által a lehető legoperatívabban megállapított áron hozza mielőbb forgalomba.

Mindannyiunkban felmerülhet a kérdés: miért értékesítjük a kereskedelmen keresztül és pénzért ezeket a segélyként érkezett árutételeket? A magyarázat egyszerű: az ingyenes kiosztás, forgalmazás zavarokat és — talán — méltánytalan helyzeteket is előidéz. Viszont — s ezt értsük meg mindannyian: a segélyként érkezett árukészletek értékesítéséből befolyó pénzösszegeket teljesen elkülönülten kezelik, könyvelik el, és átutalják a Szabadság—1989 elnevezésű bankszámlára. Erről a számláról viszont csak fontos humanitárius és társadalmi célokra használhatják fel a pénzt. A vegyes élelmiszercsomagokat nem bontják szét, hanem más (például) gyorsan romló árukészletekkel együtt teljesen ingyen adják át bölcsődéknek, napköziotthonoknak, más szociális egységeknek, kórházaknak és azoknak, akik ezekben a napokban harcolnak és harcra készen állnak szabadságunk teljes kivívásáért.

Végezetül megtudtuk, hogy gyors ütemben végzik a kitört kirakatok újraüvegezését, az összes kereskedelmi egységek teljes rendbetételét és működőképességének biztosítását. Ezt a munkálatot már ma, holnap a megye egész területén elvégzik.

Jussanak mielőbb rendeltetési helyükre

a külföldi segélyküldemények

Kolozsvár sportcsarnoka a városunkba érkezett külföldi segélyküldemények egyik fogadó-, raktározó- és elosztóhelye. Nagy a sürgés-forgás jelenleg az épületben. Jönnek, le- és felrakodnak, indulnak a járművek, s odaviszik a küldeményeket, ahol a legnagyobb szükség van reájuk. Megtudjuk, hogy az első segélyszállítmányok ide vasárnap éjjel érkeztek, mégpedig a szomszédos, baráti Magyarországról: hét kis teherkocsi rakta le a küldeményeket, s azóta állandó a forgalom. Közben a magyar segélyszállítmányokon kívül Csehszlovákiából, Lengyelországból és Ausztriából is érkeztek küldemények, amelyek átmenetileg itt várnak további sorsukra. Megtekintjük a készletet: a liszttől, a cukortól, a burgonyától kezdve a kávéig, a húsitőitalokig, a tápszerek széles választékán keresztül a tejporig, a laskáig, a csokoládéig, s a felsorolást hosszasan folytathatnók.

A segélyküldemények a Nemzeti Megmentési Front Megyei Tanácsának segítségével, a Honvédelmi Minisztérium kötelékébe tartozó és ide beosztott tisztek közreműködésével oda jutnak, ahol a legnagyobb szükség van azokra. A gyógyszerküldemények, gyógyászati eszközök, a gyógyszerészeti hivatal közreműködésével, lerakás nélkül egyenesen oda kerülnek, ahol a leginkább szükség van reájuk. Az élelmiszerek meglehetősen nagy része pedig a kórházakba, bölcsődékbe, napközi otthonokba kerül. Most épp a járványkórház két küldötte várja, hogy megkaphassák azt, amire leginkább szükségük van és útra indulhassanak vele, de időközben tetemes mennyiségű élelmiszert szállítottak a Rehabilitációs Kórházba, a Rákkutató Intézetbe, a Tüdőgyógyászati Klinikára. A Megyei Kórház 7,5 tonnás lisztszállítmányt vitt el valamivel korábban.

A Sportcsarnokban dolgozó egyetemisták csoportjai mindvégig nagy segítséget nyújtottak és nyújtanak a segélyküldemények le- és felrakásában, szállításában, mozgatásában, azoknak az ajándékcsomagoknak az összeállításában, amelyeket e forró napok küzdelmeiben elesettek hozzátartozóinak szállítanak haza. Megfelelő ajánlással és jóváhagyással már jelentkeztek ajándékcsomagokért a sokgyermekes és nehéz körülmények között élő családok közül is.

Véleményünk (de nemcsak a miénk) szerint nagyobb figyelmet kellene fordítani arra, hogy a segélyküldemények késedelem nélkül a leginkább rászorulókhoz, illetve a kereskedelmi vállalatok lerakataiba kerülhessenek. Az itt dolgozók operatívabb segítséget várnának a Kolozsvári Élelmiszer Nagykereskedelmi Vállalattól és a kiskereskedelem szakembereitől. Ezek, sajnos, még nehézkesen mozognak, pedig az árunak mielőbb el kellene jutnia oda, ahol a legbiztonságosabban és szakszerűen őrzik, illetve ahonnan egy részét forgalmazzák majd. Jobban meg kellene és meg lehetne szervezni a ruha-, a cipő- és játékküldemények mielőbbi osztályozását. Bár azok nem romlandók, de jó lenne, ha mielőbb olyan helyre kerülnének, ahol a rászorulóknak örömük telne benne. Gondolunk itt a gyermekotthonokra, árvaházakra és a gondokkal küszködő családokra egyaránt.

Távozásunkkor újabb segélyküldemény érkezett Magyarországról. Többek között elég nagy tétel liszt, burgonya, cukor, lábbeli, ruhanemű, amit a szomszédos ország lakossága adományozott a kolozsvári rászorulóknak. Lám, ezekben a napokban városunk sportcsarnoka is az összefogás, az egymást segíteni akarás, a nép, a forradalom iránti tisztelet egyik beszédes és nagyon sokatmondó helyszíne lett.

Okos György

Amit a földműves akar

Mi a legsürgetőbb teendőnk a öldnek valós értékei szerinti rehabilitását, a földműves munkájának megbecsülését illetően?

A legfontosabb, hogy az elvégzett munkáért, az eddigi ígérgetések helyett, ezentúl becsületesen megfizessék a földműves embert. Az alkotmány eddig is biztosította a munkához való jogot, s kimondta a teljesítménnyel arányos javadalmazást. Ez utóbbi a gyakorlatban nem valósult meg. Demokráciánk egyik vívmányaként többé soha ne hitegethessék, ne csaphassák be a föld megművelőjét!

Unos-untalan mondtuk eddig, hogy a föld (teremjen bármit) legnagyobb nemzeti kincsünk...

Belénk sulykolt dogma, hogy a mezőgazdaságban, mint a nemzetgazdaság csakugyan alapvető ágazatában, a tulajdonforma a meghatározó. Ez nem így van! Mert nem ez a döntő kérdés, hanem az, hogy a földdel hogyan gazdálkodunk. Kivételes eseteket nem számítva, rosszul gazdálkodtunk a termőföldel. Fogalmazhatnánk úgy is, hogy becsaptuk a földet, hiszen mindig többet vártunk tőle, mint amennyivel segítettük, hogy többet teremjen. Bizonyság erre Románia Szocialista Köztársaság (ami ugye volt) Statisztikai Évkönyveinek évekre visszanyuló sorozata: az iparhoz viszonyítva a mezőgazdaságban aránytalanul alacsony szintű volt a támogatás, s elviselhetetlenül nagy az elvonás. Így a mezőgazdaság lett a monstrumiparépítés, a szétpukkadásig felduzzasztott államháztartás és apparátus eltartója. Demokráciánk egyik sürgető feladata a méltányosság helyreállítása e téren.

Mezőgazdaságunk döntő arányát tekintve: nagyüzemi. Ám ebben a nagyüzemiben országosan is külterjesen gazdálkodtunk. Szintén a hivatalos adatok bizonyítják: a presszióknak, a túlzott központi irányításnak tudható be például az, hogy ezekben a nagyüzemi egységekben felső kényszerítés miatt kellett sok állatot tartani. Ehhez viszont nem biztosítottuk az alapot. Szarvasmarha állományunk eddig jóformán csak a hulladékát kapta annak, amit a föld megtermett. Ezért alacsonyak a hozamok s még abból is exportáltunk. A Vrem pîine — Kenyeret! — jelszót a nélkülözés hívta a tüntetők ajkára.

Gépesítés annyi, mint fejlődés De a nagyarányú gépesítéssel is csak alacsony hatásfokot érhettünk el eddig, s nem azért, mintha a traktorok, a kombájnok nem lennének megfelelőek. Főként ott vesztettünk, hogy nem biztosítottuk az ehhez szükséges infrastruktúrát: mindig alkatrészhiánnyal, üzemanyaghiánnyal küszködött a mezőgazdaság. Ugyancsak ehhez a tárgykörhöz tartozik az is, hogy erőltették a gépesítést ott is, ahol ehhez nem voltak meg a domborzati adottságok. Ennek következménye az erózió, a termőföld országos méretekben való leromlása, ami már a tűrőképesség határához jutott. Ha a műveletlenül maradt földeken bár takarmányt, főként pillangós takarmányt fogunk termeszteni, a mostani létfenntartó takarmányozás helyett végre a gazdaságos termelő takarmányozást valósíthatjuk meg. Ennek köszönhetően csakugyan több tej és hús lesz. Mindez így, érthetően, nem csupán gazdasági, de politikai kérdés is, hiszen politikánk célja, hogy jobban is éljünk.

A földműves eddig is tudta, hogy mikor kell szántani, vetni. A nép fiaiból nevelt és falun élő szakembereink tudják a dolgukat; kell hagyni, hogy a föld művelésének dolgában ők döntsenek!

Bazsó Zsigmond

Falvakon is megalakulnak a Nemzeti Megmentési Front helyi tanácsainak ideiglenes bizottságai

Tudósítónktól kaptuk a hírt, hogy — mint egész megyénkben — Szamosújvárnémeti községben is megalakult, valamint a községközponthoz tartozó falvakban, így Széplakon és Némán, alakulóban a helyi bizottság. E szervek azonnali feladatukként vállalják az anyagi javak védelmét, a rend és a fegyelem megőrzését, a személyi biztonságot. Felhívták a lakosságot a békés építőmunka folytatására. Első intézkedésként említhetjük, hogy a helyi mezőgazdasági egységekből búzaszállítmányokat indítottak a szamosújvári kenyérgyárba, hogy fennakadás nélkül friss kenyeret süthessenek.

Pietà

A szabadság örömmámorában határtalan fájdalmat hordunk szívünkben: nem lehet velünk, nem osztozhat boldogságunkban a több mint hatvanezer hős, akiknek vérét ontotta a gyilkos erőszak, akik fegyvertelen kézzel harcoltak a szent szabadságért, boldogabb jövőnkért. Hálánk és tiszteletünk örök, mélyen hajtunk fejet áldozatuk előtt, mely erőt ad és kötelez. És aki még mindig biztatást vár, annak hadd idézzem Dsida Jenő: Vers egy ághoz című költeményét:

„Tavasz borít virágba? Rág a fagy?
Fakóra perzsel július heve,
vagy benned zsong az ősz gyümölcsleve?
Te élsz s az élő fának ága vagy.

Madár ha száll rád, — bármi a neve
és földre hajtó súlya bármi nagy, —
meg nem zavar, nyugodtan várni, hogy:
úgyis elröppen, tudod eleve.

Te légy derűs példám, ha vakmerő
varjú telepszik rám és egyre fent ül,
míg szörnyű súlya földre teperő:

tudjam, hogy mégis elszáll, s terhe mentül
alább nyomott, annál több az erő,
mellyel alázott ágam visszalendül.“

Az alázott ág hatalmas erővel visszalendült és nincs erő, mely még egyszer leteperje. Hőseink példája örök biztatás számunkra. Nyugodjanak békében! Szívünkben hálával és kegyelettel emlékezünk rájuk.

Szabó Piroska

Politikai kisszótár

abszolutizmus=önkényuralom

abszolutisztikus=1. önkényes, zsarnoki; 2. önkényuralmi; az abszolutizmusra jellemző, azon alapuló

demagóg=népcsaló, népámító; a demogógia eszközeit felhasználó politikus, főleg szónok

demagógia=1. nagyhangú, hazug ígérgetés és az érzelmek szenvedélyek felelőtlen feszítése a tájékozatlan néptömegek megnyerésére; népcsalás, népámítás: 2. bujtogatás, lázítás

demokrácia=1. népuralom; az politikai rendszer, amelyben a lom a népé... 2. jogegyenlőség; a többség uralmának, az állampolgárok szabadságának és egyenjogúságának elismerése

toleráncia=türelmesség mások véleménye, főleg vallása stb. iránt.

ES ZÉ

Estébe szürkülő Karácsony délután fordulok be a Magyar Színház irányából a Bariţiu utcába. A kirakatok üvegén az első szabad újságok példányai belülről felragasztva. Még mindig álldogálnak emberek előttük. Pillanatra magam is megtorpanok, közben odafülelek egy nyolc-tíz év körüli román fiúcska kérdéseire.

— Miért vannak ezek itt?

— Hogy mindenki elolvashassa, az is, akinek már nem jutott — válaszol édesapja.

A kisfiú most már több érdeklődéssel nézi az újságokat. Elvégre, ha valamiből nem jut mindenkinek, az csak jó dolog lehet: tej, friss kenyér, citrom, csokoládé... Végül szeme megakad a SZABADSÁG betűin. Ajkai is mozognak, de sehogy sem boldogul a betűhalmazzal. Segítséget kér.

— Édesapám, ott mit ír?

Az apuka is forgatja egy darabig a betűket, aztán kimondja: SZABADSÁG. Pár pillanat múlva a fiúcska megkérdi: az „es zé“-t „sz“-nek olvassák?

— Igen, magyarul — mondja az apuka.

A többit már nem hallom, útközben gondolom tovább, igen, betűnként kell kezdeni, hogy megérthessenek, ne félreértsenek, amikor anyanyelvünket használjuk. És az sem baj, ha nem az ábécé első betűivel kezdődik az ismerkedés, „es zé“-vel is sok fontos szó kezdődik:

SZABADSÁG
SZÁNDÉK
SZERETET
SZÉP
SZILÁRD
SZÍV
SZOLIDARITÁS.

Bíró László Péter

„Építésre készen a kövünk...“

Alkotói testamentumot, a jelenlegi idők reményteljes sodrában élő értelmiségnemzedéknek, a **Perc-emberkék után** című versében még Ady hagyott hátra: „Most perc-emberkék dáridója tart, / De építésre készen a kövünk, / Nagyot végezni mégis mi jövünk, / Nagyot és szépet, emberit...“

Minthogy az utóbbi esztendők rosszul értelmezett baloldali radikalizmusa mind eszmeileg, mind gyakorlatilag az értelmiséghez, annak avantgardizmusához, a szellem primordialitásához fűződött, hiszen azt próbálta egyre inkább gyengíteni, kimeríteni, elhallgattatni, egészen odáig, hogy elméletileg még a munkásosztály fogalmát is az értelmiséghez közelítette („felső fokú tanulmányokkal rendelkező munkások“ stb.), a most bekövetkezett, régről remélt fordulat elsődlegesen az értelmiségi szerep és funkció felülvizsgálatával kell hogy kezdődjön. Távolról sem a konzervativista álláspontot képviselő értelmiségi lelkiismeretfurdalás és bűnbánat szigorú osztályelméletét kívánjuk meghirdetni, sem pedig a „tudás — hatalom“ — tételt, mint olyant, amely az értelmiségi funkció önleplezésének malmára hajtja a vizet. Nem! Az elmúlt rémes emlékű időszakban az értelmiség által kultivált egyetemes értékek, az igazi kultúra, az igazi irodalom, az igazi tudomány és a magasművészet egyértelmű pozitivitásukat, ártalmatlanságukat csaknem teljesen elvesztették, és főképp represszív oldalukról mutatkoztak meg. Olyan értékekként, amelyek elősegítették az alávetett helyzetbe kényszerített osztályok és rétegek kulturális kisemmizését is, megfosztva azokat saját kifejező eszközeiktől, nyelvezetüktől, szemléletmódjuktól. Így jutott el a hazai magyar értelmiség is arra az álláspontra, hogy cselekedeteivel negatív ideológiát hirdetett: kivonulás abból a társadalomból, amely értékeinek megvalósítására méltatlannak bizonyult, amely létszükségleteinek megértésére képtelen.

Nincs számunkra tehát sürgetőbb feladat annál, hogy az „ellenvilágok“, az utópisztikus magánélet-szigetek felszámolásával párhuzamosan, ezt a kivonuló, bosszúálló attitűdöt a jelenhez való visszatérés váltsa fel, s a valóságos élethez és a valóságos emberekhez kapcsolódó viszony átértékelése. Ennek kulcsfogalmai az **aktív toleráncia**, a politikán mint gondolkodásmódon, intézmény- és eszközrendszerén való **túllépés**, az **alternativitás**, a **sokszínűség** és a **másság**. Legfőbb értéke pedig: a személyiség erkölcsi autonómiája, amely atomizálásra kényszerített helyzetéből kitör, és szabadon társul más személyiségekkel. Lehessen végre minden ember személyiség, szűnjön meg az az „egydimenziós társadalom“, az a „totalitarizmus“, amely ezt végleg és teljesen elvehetné tőlünk! Elsősorban az értelmiségnek kell megértenie, hogy **mindenki csak saját magát szabadíthatja fel**, hogy ebben a folyamatban sem ő másokat, sem mások őt nem helyettesíthetik.

Ebben az összefüggésben helytelennek találjuk azt a tételt, miszerint a mai lázadó, aki a volt rendszer ellen lépett fel a többség nevében, az mindenkit, aki nem lépett fel — tehát az első napokban **másként** foglalt állást — **ellenségnek** tekintsen, akit **meg kell semmisíteni.** Ne próbáljuk a régi „egységes nép“ fogalmát valami vele nagyon hasonló „új egész“ fogalmával helyettesíteni! Forduljon meg a régi képlet: a különös egyén, réteg, társadalmi csoport **emancipációja ne az emberi emancipáció** kozmikus utópisztikus perspektívájában jelenjen meg, hanem fordítva: az emberi emancipáció jelenjék meg az egyén, réteg stb. emancipációja szempontjából! Tehát a legfőbb érték ne az össztársadalmi legyen, ami közvetlenül senki számára nem létezik, hanem a részleges: **a különbözés, a másság értéke.** A demokráciát, ebben a kérdésben, nem a többségi elv érvényre jutásán mérjük, hiszen az alig ellenőrizhető, s egyre inkább mesterségesen is előállítható. Hanem a kisebbségek jogának, autonómiájának megvalósulásán, tehát azon, hogy amit a konkrét egyének akarnak, mennyire jut érvényre. Jelenjen meg úgy az egyének, a társadalmi csoportok gazdag sokfélesége, a társadalom tagoltsága maga, mint az élet természetes sokszólamúsága, mint az élet megszüntethetetlen pluralizmusa, amelyhez képest minden más szellemi aspiráció szegényes.

Aki ezen korkövetelmények megértésére képtelen, aki még most sem hajlandó megérteni, hogy egyetlen lehetőségünk egy nyílt, szabadelvűségen alapuló társadalom megvalósítása, az a kizárólagosságot hirdeti, a „fehér—fekete“, az „igen—nem“ típusú gondolkodásmódot. S nekünk, a romániai magyar értelmiségnek nem szabad tétlen beletörődéssel néznünk, amint egyetlen reális lehetőségünk úgy halad el mellettünk, hogy meg sem szólítottuk! Nekünk mindenre kell gondolnunk, ami a szellem szabadságának keretében a nemzedékek és nemzetiségek közötti békességnek, egymás építésének immár elérkezettnek minősíthető ügyét szolgálják. Legyen hát „építésre készen a kövünk“!

SZABADSÁG

Horváth Gyöngyvér rajza

Tibori Szabó Zoltán

Gorbacsov—Iliescu telefonbeszélgetés

Ion Iliescu, a romániai Nemzeti Megmentési Front Tanácsának elnöke szerda délután telefonbeszélgetést folytatott Mihail Gorbacsovval, a Szovjetunió Legfelsőbb Szovjetjének elnökével. A kérésre, hogy ismertesse a beszélgetés tárgyát Ion Iliescu kijelentette: Gorbacsov elnök, aki írásban is elküldte nekem barátsági, szolidaritási és támogatásáról biztosító üzenetét, szóbelileg is meleg érzelmeit, támogatását kívánta kifejezni forradalmi átalakításaink iránt. Üdvözöltük egymást és kölcsönösen azt kívántuk, hogy új, egészséges alapokon fejlődjenek az országaink közötti kapcsolatok.

MOSZKVA. — A Mihai Gorbacsov, az SZKP KB főtitkára, a Szovjetunió Legfelsőbb Szovjetjének elnöke és Ion Iliescu, a Nemzeti Megmentési Front Tanácsának elnöke között szerdán lefolyt telefonbeszélgetésről tájékoztatva a TASZSZ hírügynökség rámutat, hogy a két országban végbemenő változásokra helyezték a súlyt. Ugyanakkor kiemeli, a romániai Nemzeti Megmentési Front úgy értékeli, hogy a népi képviselők második kongresszusa támogatta a romániai dolgozókat a személyi diktatorikus rezsim ellen, a demokratikus változásokért és a társadalom megújításáért vívott forradalmi harcukban. Gorbacsov és Iliescu azon a véleményen van, hogy a jelenlegi időszakban megkülönböztetett fontosságú a két ország és nép egyetértése és kölcsönös támogatása, az együttműködés mélyítése az élet minden területén.

Az Egyesült Államok elnökének üzenete

Szerdán az Egyesült Államok nagykövetsége Románia külügyminisztériumában átnyújtotta George Bush, az Egyesült Államok elnöke üzenetét a Nemzeti Megmentési Front Tanácsához. Az üzenet a következő:

Az amerikai nép nevében üdvözlöm az új román kormány megalakulását.

Részt veszünk a román nép örömében, amelynek a megtorlással szemben tanúsított bátorsága és a szabadsághoz való hűsége lehetővé tette ezt a drámai forradalmat. Rokonszenvünk mindazok felé irányul, akiknek szenvedéseket okozott az utóbbi kétheti erőszak alkalmazása, és reméljük, hogy a tragikus vérontás végülis befejeződött.

Az amerikai nép jóindulatának és támogatásának első gesztusaként az Egyesült Államok kormánya 500 000 dollárt adományozott a Nemzetközi Vöröskereszt Bizottságnak és kész más formában is segítséget nyújtani a román nép szenvedéseinek enyhítéséhez ebben a nehéz átmeneti időszakban.

Az Egyesült Államok üdvözli a demokratikus választások megrendezésére és más szükséges politikai és gazdasági reformok megvalósítására irányuló vállalást. Készülünk, hogy együttműködjünk az új román kormánnyal a kétoldalú kapcsolatok építésén a szabad népek demokratikus fejlődését célzó közös vállalása és a törvény uralma alapján.

(EGYESÜLT NEMZETEK. Agerpres).

Az ENSZ Biztonsági Tanácsa kedd délután elhatározta, hogy sine die elhalasztja a Romániával kapcsolatos tanácskozásokat. A négy európai ország (Ausztria, az NSZK, Olaszország és Magyarország), amelyek kérték a múlt héten a Biztonsági Tanácsot, tartson a hazánkban levő helyzetnek szentelt sürgősségi ülést, közölte ezzel az ENSZ szervvel, hogy kérése alaptalanná vált a későbbi romániai fejlemények eredményeképpen.

Más részt, a France Presse megemlíti, hogy 1990. január 1-től hazánk két évre a Biztonsági Tanács tagjává válik.

(BUDAPEST. Agerpres).

Petre Romannak, Románia új miniszterelnökének küldött gratuláló táviratában Magyarország Minisztertanácsának elnöke, Németh Miklós ezt írja: Kívánom önnek és az egész román népnek, vessen minél hamarabb véget a terrorista elemek által még kifejtett ellenállásnak és hozzon létre lehetőséget a harcok által okozott sebek gyógyítására, hogy az ország rá tudjon térni a békés építés útjára. A magyar kormányfő, amint azt az MTI ismerteti, biztosította román társát, hogy a Magyar Köztársaság kormánya és a magyar nép, mint jószomszéd és igaz barát, kész minden segítséget megadni a forradalom győzelemre viteléhez, a harcok okozta súlyos veszteségek eltávolításához.

Reméljük, hogy az országukban közbejött fordulat történelmi fontosságú lehetőségeket nyújt a magyar—román kapcsolatok rendezésére, új alapokon való építésére — mutat rá a távirat.

Kívánjuk önnek, és önön keresztül az egész új román vezetőségnek a győzelem megerősítését a dicső harcban, amelyet a magyar néppel együtt csodálattal és aktív szolidaritással figyel az egész haladó világ, kívánunk sikereket az új, szabad, demokratikus Románia felépítésében.

(BÉCS. Agerpres).

Marin Ceaușescu, a volt diktátor fivére, a bécsi román nagykövetség kereskedelmi attaséja a múlt pénteken ismeretlen irányban elhagyta az osztrák fővárost — írja a Kurier című bécsi lap.

(WASHINGTON. Agerpres).

Az Egyesült Államok 500 000 dollárt utalt ki, elsősorban gyógyszerekre, a romániai megtorlások áldozatai számára — ismerteti a Fehér Ház hírközlönye. Az USA fejlesztési segélyekkel foglalkozó ügynöksége (USAID) bejelentette, hogy az alapokat átadják a Nemzetközi Vöröskereszt Bizottságnak, amely koordinálja a Románia megsegítésére irányuló tevékenységet.

Előzőleg a romániai USA nagykövet rendelkezésére álló természeti és társadalmi csapásoknál alkalmazható sügősségi alapból ugyan arra a célra 25 ezer dollárt fordítottak.

Magyarország bukaresti nagykövetének beszéde a Szabad Román Televízióban

Szüts Pál, Magyarország bukaresti nagykövete a Szabad Román Televízióban mondott szerda esti beszédében átadta a román népnek a magyar kormány szolidaritási üdvözletét, hozzáfűzve, hogy országa kormánya az elsők között ismerte el a Nemzeti Megmentési Front Tanácsát. Kifejezte meggyőződését, hogy a román nép forradalma lehetővé teszi a Magyar Köztársaság és Románia közti sokrétű kapcsolatok új alapokra helyezését, megnyitja a két nép barátságának és testvériségének útját, lehetővé teszi az emberi jogok, inklúzíve a kisebbségek jogai tiszteletben tartására alapuló jogállam létrehozását.

Magyarországon, mint mondotta nincsenek fasiszta, irredenta, soviniszta elemek — ahogyan azt a Ceaușescu diktatúra idején hangoztatták —, amelyek Románia destabilizálását óhajtanák.

Felkérve a romániai magyarokat, hogy részesítsék maradéktalan támogatásban az ország demokratikus hatóságait, a nagykövet meggyőződését fejezte ki, hogy lerakják a két szomszédos ország és nép közötti új és tartós baráti kapcsolatok alapjait.

Magyarország nagykövete részletesen ismertette az országa által küldött humanitárius segélyeket.

Süts Pál nagykövet közölte, hogy Magyarország külügyminisztere mielőbb Romániába szeretne látogatni, hogy a Nemzeti Megmentési Front Tanácsának képviselőivel megvizsgálja a két ország közötti kapcsolatok jövőjét illető kérdéseket.

A vasúti menetjegyiroda órarendje

A lakosság tudomására hozzák, hogy a kolozsvári vasúti menetjegyiroda nyitvatartási rendje, 1989. december 27-től, **naponta 9—17 óra.**

(773)

A Loto-Pronosport Ügynökség január 1-én megrendezi az újévi rendkívüli sorshúzást

Kisorsolnak:

- Dacia 1300-as személygépkocsikat,
- külföldi kirándulásokat,
- pénznyereményeket.

Három szakaszban 12 sorsolást ejtenek meg.

Összesen 120 számot sorsolnak ki. A kihúzott 20 számból már három számmal nyerhet.

A harmadik szakasz nyereményeit különalapból fedezik.

A 25 lejes sorsjegyek mind a 12 sorsoláson részt vesznek.

A sorsjegy kellemes meglepetés bárki számára!

(765)

apróhirdetés

Eladó Lux 151 televízió és Diamant 254, VEF 206 rádió. Telefon: 6—05—24. (22336)

Köszönetet mondunk az ismerősöknek, munkatársaknak és szomszédoknak, akik szeretett halottunk,

SZABÓ ISTVÁN

temetésén részt vettek és virágaikkal, valamint vigasztaló szavaikkal, mély bánatunkon enyhíteni igyekeztek. VIGASZTALHATATLAN FELESÉGE, ANNA, VALAMINT GYERMEKEI: ISTVÁNKA ÉS LEVENTE.

Ezúton fejezzük ki együttérzésünket a SZABÓ CSALÁDDAL, volt osztálytársunk,

ATTILA (SZABCSI)

tragikus elhunyta miatt. VOLT OSZTÁLYTÁRSAI. (22382)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a drága jó testvér, nagynéni, sógornő, szomszéd és ismerős,

PÁL GIZELLA,

életének 80. évében, december 23-án, hirtelen elhunyt. Temetése szombaton, december 30-án, déli 12 órakor a Kismezői temetőben. Emléke szívünkben örökké élni fog. A BÁNATOS CSALÁD. (22469)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a szeretett édesanya, nagymama és dédmama,

GIDÁLI BÉLÁNÉ
BODÓ MÁRIA

türelemmel viselt szenvedés után, elhunyt. Temetése január 3-án, 14 órakor a Házsongárdi temetőben. A GYÁSZOLÓ CSALÁD. (22345)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a szeretett gyermek, édesapa, testvér, após, nagytata, rokon és jó szomszéd,

ÖZV. ID. GÖRÖG GYÖRGY

életének 70. évében, türelemmel viselt, rövid, de súlyos szenvedés után, december 26-án csendesen elhunyt. Temetése 1989. december 29-én, 11 órakor a Házsongárdi temető nagykápolnájából. A GYÁSZOLÓ, BÁNATOS CSALÁD. (22347)

Őszinte részvétünket fejezzük ki szeretett kollégáknak, FANCSALI TAMÁSNAK, édesanyja elhunyta miatti gyászában. MUNKATÁRSAI AZ RTV-3-TÓL. (22358)

Összetört szívvel tudatjuk, hogy a drága feleség, édesanya, nagymama, anyós, testvér, sógornő, unokahúg, rokon, szomszéd, barátnő,

FANCSALI ERZSÉBET
SZUL. BAKOS,

hosszú szenvedés után, december 26-án, elhunyt. Drága szerettünket 1989. december 30-án, szombaton 11 órakor helyezzük örök nyugalomra a Házsongárdi temető nagykápolnájából. A GYÁSZOLÓ CSALÁD. (22357)

Fájdalommal, megtört szívvel tudatjuk, hogy a dolgoskezű, fáradtságot nem ismerő, drága jó édesapa, após és nagyapa,

NAGY DÉNES,

a Húsipari Vállalat volt dolgozója, életének 68. évében, 22-én hirtelen elhunyt. Drága halottunkat ma, december 28-án, 12 órakor helyezzük örök nyugalomra a Házsongárdi temető I-es kápolnájából. BÁNATOS LEÁNYAI, BORI, BUBA, VEJEI, MIKI, ZOLI, UNOKÁI, MELI, ANDI, ENIKŐ ÉS JUTKA. (22333)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a drága jó feleség, édesanya, anyós, nagynéni, nagymama, dédmama és jó szomszéd,

HEGYI MAGDOLNA,

életének 74. évében, hosszú szenvedés után, elhunyt. Temetése pénteken, december 29-én, délután 3 órakor a katolikus egyház szertartása szerint a Házsongárdi temető nagykápolnájából. (22456)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a felejthetetlen, drága jó feleség, édesanya, nagymama, anyós, testvér, anyatárs és rokon,

GYULAI ETELKA
SZUL. SZABÓ

szerető szíve, december 25-én, életének 64., boldog házasságának 45. évében, hosszú szenvedés után megszűnt dobogni. Véget ért egy önfeláldozó, családjáért fáradhatatlanul küzdő élet. Temetése december 29-én, 13 órakor a Házsongárdi temető nagykápolnájából. A GYÁSZOLÓ CSALÁD. (22442)

Fájdalommal, megtört szívvel tudatjuk, hogy a drága jó édesanya, testvér, nagymama, dédmama és rokon,

ÖZV. WILLING KLÁRA,

rövid szenvedés után, elhunyt. Drága halottunkat december 29-én, 12 órakor a Házsongárdi temető nagykápolnájából helyezzük örök nyugalomra. A GYÁSZOLÓ CSALÁD. (22363)

Búcsúzunk lakótársunktól,

BRUDI ÁRPÁDTÓL.

Őszinte részvétünk a családnak. A DONÁT UTCA 38 SZÁM ALATTI TOMBHÁZ LAKÓKÖZÖSSÉGE. (22381)

Fájdalommal, megtört szívvel tudatjuk, hogy az önfeláldozó, dolgos, fáradtságot nem ismerő, drága jó férj, édesapa, nagyapa, após, sógor, apatárs, unokatestvér, rokon és jó szomszéd,

GAÁL TIBOR,

volt Pata utcai lakos, életének 57., boldog házasságának 35. évében, december 26-án, hirtelen elhunyt. Drága halottunkat folyó hó 30-án, 14 órakor helyezzük örök nyugalomra a Házsongárdi temetőbe. Őt mindig sirató FELESÉGE. ÉVA, GYERMEKEI, ANIKÓ, JULI, ISTVÁNKA, VEJEI, NÉGY UNOKÁJA ÉS A ROKONSÁG. (22369)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a nagyon szeretett édesanya, nagymama, dédmama, anyós, anyatárs,

ÁCS ANNA
SZUL. ALBERT

szíve, kedden este 18 órakor, rövid, de súlyos szenvedés után, 80 éves korában megszűnt dobogni és visszaadta lelkét teremtőjének. December 29-én reggel 9 órakor helyezzük örök nyugalomra a Házsongárdi temető I-es kápolnájából. Soha nem felejtjük el és mindent köszönünk, amit értünk tett. SZERETETT GYERMEKEI, ERNŐ, ARANKA, AMÁLIA, JENŐ, SANYI ÉS CSALÁDJUK. (22365)

Megtört szívvel tudatom, hogy forrón szeretett feleségem,

ÁCS ANNA
SZUL. ALBERT,

rövid, de súlyos szenvedés után, örökre itt hagyott, boldog házasságunk 58. évében. Emléke örökre szívemben él. Örökre BÁNATOS FÉRJE, SÁNDOR. (22365/A)

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy a szeretett férj, apa, nagyapa, testvér és sógor,

BARTHA GYÖRGY,

életének 63. évében, elhunyt. Drága halottunkat december 29-án, pénteken 10 órakor helyezzük örök nyugalomra a Házsongárdi temető nagykápolnájából. A GYÁSZOLÓ CSALÁD. (22364)

Kegyelettel és szeretettel emlékezünk

ASZÓDI MIKLÓSRA,

halálának 3. évfordulóján. BÁNATOS FELESÉGE ÉS LEÁNYA, KATI. (22460)

Megrendülten, mély fájdalommal veszünk örök búcsút

FANCSALI ERZSÉBET (BÓBE),

szeretett testvértől és sógornőtől. A STEFAN CSALÁD. (22362)

Együttérzésünket és őszinte részvétünket fejezzük ki HALÁSZ SARIKA kolleganőnknek, szeretett édesanyja elhunyta miatti fájdalmában. A DISZITŐ RÉSZLEG DOLGOZÓI. (22367)

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik felejthetetlen halottunk,

BRUDI ÁRPÁD (ÖCSI)

temetésén részt vettek és fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek. A GYÁSZOLÓ CSALÁD. (22324/A)

Ma egy éve halt meg pályatársunk,

PÉTER JÁNOS

bábszínész. Európai rangú művész volt, de európai hírűvé nem válhatott, mert olyan országban élt, amely akkor még nem tartozott Európához. MUNKATÁRSAI. (22386)

Kegyelettel emlékeztünk a gyéresi

DEÁK BALÁZSRA,

születésének 100., halálának 34. évfordulóján, 1989. december 24-én. Nem az hal meg, akit eltemetnek, hanem akit elfelednek. Nyugalma legyen csendes. ÖZVEGYE, TÓTH ILONA, GYERMEKEI, ZOLTÁN, JUDIT ÉS BALÁZS CSALÁDJUKKAL. (22356)

Az idő telik, de a fájdalom nem múlik. Ma egy éve, hogy a szeretett, dolgoskezű édesanyánk,

ÖZV. BOROS KÁROLYNÉ
BÁNYAI RÓZA

elhunyt. Velünk maradt jóra intő tekintete és szeretete, drága emlékét szívünkben őrizzük. BÁNATOS CSALÁDJA. (22471)

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy a nagyon szeretett feleség, édesanya, anyós, nagymama, testvér, közeli rokon és ismerős,

LENGYEL JÁNOSNÉ
FULEP SÁRA,

életének 63. évében, súlyos, de türelemmel viselt szenvedés után, búcsúszó nélkül elhunyt. Temetése folyó hó 29-én, pénteken délután 3 órakor a Monostori temetőben. GYÁSZOLÓ FÉRJE, JÁNOS, LEÁNYAI, ERZSIKE, SÁRIKA ÉS FIA, PITYU, VEJEI, JÓSKA ÉS JOCÓ VALAMINT UNOKÁI, JANCSI, ATTILA, ÁRPI ÉS ÁLMOS. (22351)

Megtört szívvel, soha el nem múló fájdalommal emlékezünk december 28-ra, amikor négy éve a könyörtelen halál elragadta tőlünk felejthetetlen lányunkat és édesanyát,

GOMBOS NUSIKÁT.

Emléke élni fog szívünkben. BÁNATOS SZÜLEI ÉS FIA, LEVENTE BUDAPESTRŐL. (21809)

Kimondhatatlan fájdalmas évek vel kegyelettel, örök szeretettel és könnyes szemmel emlékezünk

GÁL LÁSZLÓRA.

Emlékét szívünkben örökre megőrizzük. BÁNATOS CSALÁDJA. (22017)

Szívünket bánat nyomja, szemünket könny árasztja. Keressük, várjuk, de hiába. December 28-án hat hete, hogy eltávozott

JAKAB GYÖRGY,

a legdrágább édesapa és nagytata. Szép emlékét szívünkbe zárjuk. LÁNYA, ANIKÓ, VEJE, SANYI, UNOKÁI, SANYIKA ÉS LEVENTE. (23352/B)

Hat szomorú hét telt el, amióta eltávozott közülünk a forrón szeretett, legdrágább édesapa, após és nagytata,

JAKAB GYÖRGY

földész. Emlékét szívünkben örökre megtartjuk. LEÁNYA, JULIKA, VEJE SANYI, UNOKÁJA, CSILLA. (22352/A)

Valaki hiányzik, mikor sír a lelkem, nincsen kihez vigaszért elmennem, akit ha újra látnék és reám nézne, lelkem a bánatból mosolyra derülne. Már hat hete távozott a felejthetetlen férj,

JAKAB GYÖRGY

(földész). Csak az tudja, mi az igazi fájdalom, kinek párját fedi a sírhalom. BÁNATOS FELESÉGE. (22352)

Szomorú, megtört szívvel jelentem, hogy szeretett feleségem,

NAGY LÁSZLÓNÉ
BEREKMÉRI ERZSÉBET,

43. évében, elhunyt. Temetése holnap, 1989. december 29-én, 14 órakor a Monostori temetőben. BÁNATOS FÉRJE. (22467)

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik szeretett halottunk,

MONI ISTVÁNNÉ
OSVÁT[illegible] IBOLYKA

temetésén részt vettek és fájdalmunkban osztoztak. A GYÁSZOLÓ CSALÁD. (22380/A)

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: Kolozsvár, Napoca utca 16, Postafiók: 239, telefon: 1—64—16 (központ). Nyomdaipari Vállalat, Kolozsvár, Index 40—161